

κατὰ τὸ αἶσθημα καὶ τὰ ἔργα ἐράμιλλοι ἐκείνων. Διὸ, ἐὰν ἐξετάσωμεν τὰ πρὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγώνος ἐκδοθέντα συγγράμματα, θέλομεν ἀπορήσει μανθάνοντες ὅτι πλεῖστα ἐξ αὐτῶν ἐτυπώθησαν τῇ δαπάνῃ κληρικῶν, καὶ πολλάκις οὐχὶ ἵνα πωληθῶσιν ἀλλ' ἵνα διανεμηθῶσι δωρεάν. Τὸ καθ' ἡμᾶς, ἐθχυμάσαμεν ἀείποτε τὴν εὐγενῆ ταύτην φιλοτιμίαν, ἥς μετεῖχον καὶ οἱ τότε καλούμενοι ἄρχοντες καὶ οἱ ἔμποροι. Ολίγιστα βιβλία ἐξεδίδοντο ὑπὸ τυπογράφων, καὶ πλὴν τούτων ὅλα τὰ λοιπὰ ἐκοσμοῦντο διὰ τοῦ ὀνόματος ἀρχιερέως, ἱερέως, ἐμπόρου ἢ ἄρχοντος. Τὴν εὐγένειαν τοῦ σκοποῦ ἐξηυγένιζεν ἔτι μᾶλλον ἡ τοῦ τρόπου, καὶ δικαίως παρεδόθησαν εἰς τὰς μεταγενεστέρας γενεάς τὰ ἐπὶ τῶν κεφαλίδων τῶν βιβλίων κεκαρκαγμένα ὀνόματα αὐτῶν, ἐνῶ τὰ τῶν δαπανῶντων ἀδικρίτως σήμερον χάριν ἀπλῆς ἀμοιβῆς τοῦ στήθους θέλουσιν ἀπολεσθῇ εἰς αἰῶνας.

Μεταξὺ δὲ τῶν πεπαιδευμένων καὶ φιλογενεστάτων τούτων κληρικῶν κατατάσσομεν ἐν τοῖς πρώτοις καὶ τὸν εὐκλεῶς ἀναβαίνοντα σήμερον τὸν ἱερὸν θρόνον τῆς θεοπούλεως Ἀντιοχείας, τὸν Μακκριώτατον λέγομεν Πατριάρχην **ΙΕΡΟΘΕΟΝ**, οὗ τινο; παραθέτομεν τὸ σέπτον ὁμοίωμα. Μόλις ἀνηγорεύθη Πατριάρχης, πολλὰ μάλιστα παρακληθεὶς εἰς τοῦτο, καὶ πρῶτον ἔργον αὐτοῦ ὑπεῖρξεν ἡ ἐν Δαμασκῷ σύστασις Ἑλληνικῶν καὶ Ἀραβικῶν σχολείων· εἰς τῆς Ἑλλη-

νικῆς μάλιστα τὴν διάδοσιν τοσαύτην ἐπιμέλειαν καὶ τοσαύτας δαπάνας κατέβαλεν, ὥστε οὐ μόνον ἡ θεία ἱεουργία τελεῖται ἑλληνιστί, ἀλλὰ καὶ πλεῖστοι τῶν ἱερέων ἐδιδάχθησαν τὴν γλῶσσαν τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ καθ' ὁδὸν συχνάκις ἀπαντᾷ ὁ Ἕλληνας περιηγητὴς Ἀραβίας ἐννοοῦντας τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος αὐτοῦ. Τοιαῦτα πράττων ὁ Πατριάρχης ἀναδεικνύεται ἄξιος διάδοχος ἐνδόξων αὐτοῦ προκατόχων, καὶ ζηλωτὴς τῆς πίστεως· ἦν πρῶτον εὐηγγελίσαντο ἐν Ἀντιοχείᾳ οἱ κορυφαῖοι τῶν Ἀποστόλων.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐν Συρίᾳ σφαγὰς ὁ μακαριώτατος ἱερόθεος ἔτυχεν ἀπὸν εἰς Κωνσταντινούπολιν δι' ὑποθέσεις τοῦ κοινοῦ. Ἀλλὰ σπεύσας μετὰ τὸ τρομερὸν ἀκουσμά ἐπανῆλθεν ἵνα παραμυθίσῃ τὸ πεί-

νιον αὐτοῦ. Ἄν καὶ ἡ μητρόπολις εἶχεν ἀνασκαφῇ εἶχον δὲ διαρπαγῇ καὶ τὰ ἱερὰ ἄμφια καὶ πᾶσα ἡ περιουσία τοῦ Πατριάρχου, οὐδὲν ἤττον ἀφιερῶθη ὅλος ψυχῇ τε καὶ σώματι εἰς τὴν ἀνακούφισιν τῶν οἰκτρῶν λειψάνων τῆς θηριώδους σφαγῆς, καὶ διὰ τοῦ παραδείγματος καὶ τῆς ὑπὸ τὴν πατρικὴν αὐτοῦ προστασίαν γενομένης δικαίως διανομῆς τῶν βοηθημάτων, καὶ πολλῶν ξένων τὴν φιλάνθρωπον συνδρομὴν προσκάλεσε. Πολλοὶ ἐνθυμοῦνται βεβαίως τὴν χριστιανικωτάτην πράξιν Ἀγγλοῦ κουακέρου, ὅστις μετὰ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐν Βηρυττῷ ἐμπορευομένου ὁμογενοῦς Κ. Ν. Τζίβου, ἀνδρὸς τιμῶντος τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα, ἀφῆκεν ὀγδοήκοντα λίρας χάριν διανομῆς, καὶ ἀνεχώρησε μὴ θελήσας καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ νὰ καταστήσῃ γνωστὸν πρὸς τοὺς εὐεργετηθέντας.

Ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς ἀναβάσεως αὐτοῦ εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἀντιοχείας ὁ Πατριάρχης ἱερόθεος ἔδωκε δείγματα τῆς εὐσεβείας καὶ φιλογενείας αὐτοῦ, ἀπονεμών ἰδίως ἀξιολόγους ὑπηρεσίας εἰς τὸν θρόνον τῶν Ἱεροσολύμων. Μεταβὰς ἐν Ῥωσίᾳ ἔτυχεν εὐμενεστάτης ὑποδοχῆς, παρὰ τῷ αὐτοκράτορι μάλιστα Νικολάῳ, ὅστις καὶ διὰ παρασῆμων ἐτίμησεν αὐτόν, τιμήσας οὕτω τὴν παιδείαν, τὴν εὐσεβείαν καὶ τὸν ζῆλον αὐτοῦ.

Διαμένων σήμερον καρτερικῶς ἐν Συρίᾳ, καὶ ὡς ἄλλος μάρτυς παλαίων ἀνενδότως ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν κατὰ τῆς ἐνθεομανίας καὶ τῆς θηριω-

δίας, καθίσταται ἄξιος τῆς εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης παντὸς τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος, καὶ καύχημα τῆς Ἑλληνικῆς χώρας ἣτις ἐγέννησεν αὐτόν (*).

ΑΙΘΙΟΠΙΚΑ.

—οοο—

Περὶ τῆς Αἰθιοπίας, ἀξιολόγου τῆς Ἀφρικῆς μέρους μεθ' οὗ ἀνέκαθεν ἔχει ὁ Ἕλληνισμὸς φιλικὰς σχέσεις διὰ τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς Ἑρυθρᾶς, ζητοῦμεν ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν πληροφορίας παρὰ τῶν ἐν

(*) Ἐγενήθη ἐν Γανοχώρῃς, ἐν Ὁρδῇ.

Ἱερόθεος Πατριάρχης Ἀντιοχείας.